

[Lis Groes.]

har forstået, har Køge Bugt-udvalget for mere end 1½ år siden lagt ønskerne frem, men endnu har mig bekendt intet jordkøb fundet sted efter denne paragraf. Nu er jeg jo fra Sønderjylland, og dernede havde vi også en § 5. Man fik den efter krigen i 1864, og den blev bragt til udførelse i 1920 ved afstemningen. Jeg håber, at der ikke vil gå helt så lang tid med denne § 5. Alene det, at den hedder § 5, skulle jo nødvendig bevirke, at man mener at måtte følge en sådan retningslinje.

Dertil kommer, at det jo ikke ville være nogen dårlig forretning for staten at erhverve grunde i det pågældende område. De er steget med indtil 600 pct. i løbet af de sidste få år. Man kan så spørge: ja men skal staten da gå ind og blive grundspekulant? Det skal den måske ikke, men den kunne måske hindre private i at blive det ved at sikre grundene til offentlig eje og derved hindre, at den private spekulation sætter ind og presser disse grunde op i så høje priser. Det bedste ville selvfølgelig være, om man, samtidig med at man fremlægger sådanne planer, kunne gribe ind med det samme, inden planerne kommer frem på bordet og derved muliggør en privat spekulation. Det har man ikke kunnet nå. Nu har vi altså § 5, og jeg kan her i dag kun sige, at jo før vi kan sætte den i brug, jo bedre. Jeg tror i hvert fald ikke, at staten vil komme til at miste penge på at gå ind i en sådan handel.

I forbindelse med kommunernes økonomi er der endnu et spørgsmål, jeg gerne ville fremdrage, selv om det rettelig hører under indenrigsministeren. Det er spørgsmålet om det mellemkommunale tilsvær. Det trænger på mange måder til en revision, og det tror jeg også ministeren er indstillet på.

Men der er for kommunerne her en oplagt urimelighed, som netop fremkommer i forbindelse med sikring af arealer f. eks. til den kommende S-bane, arealer, som kommunerne altså skal ligge med. I kraft af den opjobning af priserne på jorderne, som finder sted dernede, bliver disse arealer også så meget dyrere. Jeg kan nævne et eksempel fra en lille kommune dernede i området, Torslunde-Ishøj, hvor den mellemkommunale refusion fra 1962 til 1964 steg fra 130.000 til 600.000 kr. Andre kom-

muner har tilsvarende erfaringer, og da man i forvejen har mange problemer at slås med i disse kommuner, ville det være en hjælp, om man i hvert fald kunne rette på dette problem.

Nu drøftede vi herinde forleden dag spørgsmålet om børnetilskud, og jeg har egentlig en fornemmelse af, at disse kommuner kunne trænge til et sådant børnetilskud. Det er jo meget små kommuner, som vi ved i løbet af få år skal blive store kommuner, og skal de kunne foretage det nødvendige, for at kommunerne kan få en harmonisk udvikling, kunne de trænge til et sådant børnetilskud. Det kan man måske ikke komme igennem med på den måde, men hvis man ville benytte de muligheder, vi allerede har, og eventuelt altså se på en ændring af loven om den mellemkommunale refusion, var vi da i hvert fald nået et stykke hen ad vejen.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne tilslutte mig, at loven forlænges for de 5 år, der er tale om.

Enggaard: Loven om planlægning af Køge Bugt-området er i henhold til fremsættelsen for 5 år siden en forsøgslov. Nu foreslår boligministeren efter indstilling fra det udvalg, der er nedsat i medfør af loven, at man forlænger loven for foreløbig 5 år. Begrundelsen er, at man i udvalget nu har udarbejdet en dispositionsplan for området og en tidsfølgeplan, som for tiden er til udtalelse og godkendelse hos kommunalbestyrelser, amtsråd og en række statslige organer. Udvalgets fortsatte planlægningsarbejde skulle herefter bestå i at medvirke ved udarbejdelse af byplaner for området og i at hjælpe kommunerne i den videre planlægning.

Da loven var til behandling her i folketinget i 1961, var venstre stærkt betænkelig ved nogle af forslaget enkeltheder. Kun et enkelt af forholdene, nemlig ønsket om et stærkere folkevalgt element i planlægningsudvalget, blev imødekommet under udvalgsbehandlingen, medens de øvrige mangler, der efter venstres mening var ved forslaget, ikke dengang lod sig rette. Derfor er loven vedtaget uden venstres stemmer.

Et meget væsentligt ankepunkt er efter vor mening, at der her er tale om planlæg-